

andet end skabe nye Vanskeligheder for vort i Forvejen ikke saa særlig blomstrende Erhvervsliv". Ja, nu er den højtærede Handelsminister blevet Medlem af et Kabinet, der ikke har vist stor Respekt for den frie Handel. Derfor har jeg ogsaa med Glæde set, hvorledes Handelsministeriet saa at sige har holdt sig udenfor det hele og har ladet Indenrigsministeren tumle med alt, hvad der vedrører Handel og Næringsliv. Der har Princippet været at kue og knægte saa meget som muligt, at bringe den private Virksomhed saa meget som muligt ind under Embedskontrollens Jernhæl, men den højtærede Handelsminister har altsaa holdt sin Sti ren. Derfor har det gjort mig personlig ondt at se ham være med til at foreslaa et saadant efter min Mening unødvendigt Indgreb i Selvstyret, et saadant Forsøg paa at bryde ind i en gammel Institutions Bygning. Og naturligvis komme ind paa en Glibebane derved. Man begynder med Fondsbørsen og ender med Varebørsen. Jeg skulde tro, at det egentlig ikke stemmer med den højtærede Handelsministers Væsen og Tilbøjelighed. Man siger: „On revient toujours à ses premiers amours“. Dette er da det Ønske, hvormed jeg vil slutte, at man, inden denne Sag er færdig, vil se den højtærede Handelsminister revenir à ses premiers amours.

Bramsnaes: Det Lovforslag, som her foreligger om Regler for Fondsbørsen, hilser vi fra vor Side med Interesse og Tilfredshed. Vi kunde for saa vidt have ønsket at se et saadant Forslag paa et langt tidligere Tidspunkt, fordi vi mener, at Forholdene paa Børsen, som er saa betydningsfulde for hele Landets økonomiske Liv, ikke bør have Lov til at røre sig frit, naar Konsekvensen af denne Frihed kan blive af en saadan Art, som vi har været Vidne til alle sammen i de senere Aar. Det er derfor ogsaa en noget vanskelig Opgave, der er stillet de Medlemmer, saaledes som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), der skal holde en stor Tale for Frihed og Selvbestemmelsesret paa dette Omraade; det er vanskeligt, fordi Kendsgerningerne, Bevidstheden hos os alle sammen om, at det ikke har været, som det skulde, stadig staar og raaber mod Taleren. Jeg tror derfor, at man i Øjeblikket skal være noget varsom med at hævde Selvbestemmelsesretten, Friheden netop paa de Omraader, hvor vi har set, at den ikke har formaaet at holde sig selv i Tøjler. Det Forslag, der er fremsat her, har til Hensigt i nogen Grad at bringe Regler for

Børsvirksomheden. Der er ingen Tvivl om, at de vigtigste Regler, som der vil blive Tale om at give, i Virkeligheden kommer til at ligge i den i § 2 omhandlede Vedtægt, som skal udfærdiges af Handelsministeren, og jeg kunde være tilbøjelig til at nære nogen Tvivl om, at det vilde være det heldigste at udskyde alle de Spørgsmaal, der ikke er behandlet i Lovforslagets Paragraffer eller omtalte der, til denne Vedtægt. Jeg kunde være noget tilbøjelig til at mene, at man paa enkelte Punkter burde have det, der er tænkt henvist til Vedtægterne, optaget i Loven, saaledes at man allerede paa Forhaand havde fastslaaet, hvorledes det skulde være.

Med Hensyn til Lovforslagets almindelige Principper skal jeg sige, at det jo lægger Restriktioner i forskellige Henseender paa Børsens Arbejde, og navnlig har det tænkt at gøre Stillingen for Vekselererne eller, rettere sagt, de Folk, der handler paa Børsen, mere afgrænset, mere bestemt, end den hidtil har været. Men det synes mig, som om Lovforslaget her ikke har turdet vove at tage et virkelig godt Skridt fuldt ud, nemlig at fastslaa, at de Folk, der baade udbød og købte Papirer paa Børsen, kun maatte være Mæglere. Det er ejendommeligt nok at høre af selve den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Schovelin) udtalt, at en saadan Ordning i Virkeligheden vilde være den ideelle. Jeg for mit Vedkommende er ikke tilfreds med den Begrænsning, der er gjort i Vekselerernes Stilling derved, at de under Noteringen kun maa udføre Forretninger kommissionsvis. Jeg mener, at det maa udtrykkelig fastslaaes i Loven, at Vekselererne ikke maa udføre Forretninger for egen Regning paa Københavns Børs, men at de skal være indskrænkede til at gøre de Forretninger, som de faar i Kommission fra anden Side. Hvis der skal gøres et Forsøg paa at skabe nogen som helst Tillid — dyb Tillid kan det maaske være vanskeligt at skabe til Børsen, i hvert Fald i en overskuelig Tidsalder — til det, der foregaar paa Børsen, maa det i hvert Fald være en Forudsætning, at de Folk, der der udbyder og køber Papirer, ikke er interesserede i, hvad der sker med Hensyn til disse Køb og Salg, at de er neutrale Personer, der gør, hvad der er beordret dem af det økonomiske Liv, men ikke selv optræder som Spekulanter for eller imod, naar de skal udføre Forretninger for andre. Jeg mener, at det er et af de Punkter, hvor vi maa kunne blive enige, navnlig efter den temmelig uforbeholdne Tilslutning, der blev givet af det konservative